

Ese odata in septemană:
Duminecă.

Prețul de prenumerare:

pre anu intregu . . . . . 6 fl. v. a.
" dinmetate de anu . . . . . 3 fl. v. a.
" patraru de anu . . . . . 1 fl. 50 cr.

Pentru România și strainetate:

pre anu intregu . . . . . 9 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA

Foa bisericășca, scolastică, literară și economică.

Corespondințele și banii de prenumerare se se adresează de a dreptul: Redacție „Lumina” în Aradu, cancelaria episcopală.

Pentru publicațiile de trei ori, ce conțin cam 150 de cuvinte (spătii de 20 sîre garmonă) facă 1 fl. 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl., era mai sus 5 fl., inteleagându-se într' aceste sume și timbrul. — Prețul publicațiunilor se se anticipează.

Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.

Invitare de prenumerare la

„LUMINA”

Foa bisericășca, scolastică, literară și economică, Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.

Condițiile de prenumerare remanu celea din fruntea foii, adeca:

Pentru Austro-Ungaria 6 fl. v. a. la anu, și 3. fl. v. a. pre $\frac{1}{2}$ anu.Pentru România și strainatate, pre anu 9 fl. v. a. pre $\frac{1}{2}$ anu 4 fl. 50 cr.

→ Fiind că inoarea prenumerării pre anul curint este in cursere inca si acumă—numerul de facia se trimit la toti abonantii de mai nainte, si cu acesta, spedarea mai departe la cei ce nu-si voru fi renoiti abonamentulu — incéta.

REDACTIUNEA „LUMINEI”

PARTÉ OFICIALÉ.

Nr. 2167 ex 1874.

1. scol.

Tuturor pt. inspectori de scole in districtulu Consistoriu-lui din Aradu.

Opulu „Despre sustinerea sanetății trupesci și sufletesci a copiilor scolari,” scrisu de profesorulu germanu Dr. Bock, tradusu de Iosifu Ardeleanu, Aradu, 1874. cu tipariulu lui Gyulai, se recomenda invetigatorilor și autoritatilor scolare. Esemplarie de vendutu sunt depuse si in cancelaria diecesana; costa cete unulu 60 cr.

Aradu, din siedintă consistorială a senatului scolaru tienuta in 1st Ianuariu 1875.

Andrei Papp,

Protosinecu, si Vicarul episcopescu.

PARTÉ NEOFICIALÉ.

Sinodulu diecesei aradane tienutu in biserica catedrala romana din Aradu la 23 Iulin an. 1850.

(Urmare.)

Prea umilită rugatiune a acestui Sinod in următoarele se concentreadia:

1. Domnulu Isus Cristos pentru latirea inaltei și mantuitōrei sale invetăturii dumnedieesci a intemeiafu Biserica, ca unu institutu dumnedieescu, in care credintiosii să se indulcescă de duhovnicescile invetăturii, se dobândescă mangaere sufletescă, si asia aceste bunetati să se resfire in totu poporulu aceleiasi credintie; insa ca Biserica să poată produce aceste fructuri, este neincungjurat de lipsa despre o parte scutirea si protectiunea de-catra statu, prin care i s-ar sustineea vadi'a, onoreea si autoritatea,

fara de care tota silintă si trud'a ministrilor bisericesci indezertu este; era despre alta parte se postesce neuternarea ei, prin care predominarea, carea este urgita de Biserica, si orice silnicu abusu, prin care s'ar impedece invetiatură cea mantuitorie, si asia s'ar nedreptati Biserica, să se precurme; astfelu, si dicandu de capetenie nedreptare pote se sufere Biserica prin silirea unei limbi straine; căci limb'a este organulu Bisericii, prin care se revarsă ceresc'a mangaere preste poporu, si prin carea se latiesce mantuitorie invetiatura a Domnului Isus Cristosu, prin urmare firesce se postesce, ca organulu, se fie limb'a naționala a poporului, precum si sant'a scriptura invetă; căci propoveduirea fara intielesu nici unu fruptu nu poate face; de aci fiindu de incheiatu, cumca vieti'a Bisericii este limb'a naționala a poporului din sinul seu, negresitu cea mai mare lipsa este sustinerea si neuternarea acelei'; dreptu aceea, dupa ce Maiestatea Sa, prin Imperial'a Sa constitutie din 4. Martiu 1849 egal'a indreptatire a tuturor poporelor cu aceea se asigurădă, cumca totu poporul are ne indoitu dreptu asi pastră si asi inaintă naționalitatea si limb'a sa, Maiestatei Sale preabunului nostru Monarchu preaumilita rugare să se asterna, ca neuternarea vietii Bisericii de religiunea resaraténa, adeca a naționalitatii si limbei de dupa asigurisirea constitutionala; si prin lege a o garantă, si in vietă a o aduce, si asia abusurile suferite despre partea unei straine limbi, intru acestu tipu a le ciuntă preagratisosu să se indore.

2. In incepere cu punctulu 1 vadi'a bisericii cere: ca zidirile, unde se aduna crestini spre marirea lui Dumnedieu, se fie in stare buna; ci acesta Diecesa cu gele excusesce, cumca o mare parte de comunitati n'are biserica, er' altele au de lemn in cea mai rea stare, si in urma altele prin regularea comunitatilor au remasă fara biserica; si fagaduinteloru despre partea proprietarilor de pamantu făcute, cumca cladirea acelora se va midiloci, in destulu nu s'a facutu; dar sunt si astfel de comunitati, a caror biserici s'a facutu jertva flacarei turburilor din anii trecuti, er' poporulu acestei biserici in asia misielătate jace, cătu si mai de parte singuru a purtă indoite povare nu poate; dreptu aceea din genunchi preaumilitu este a se rugă Maiestatea Sa preainaltatulu nostru Imperatu, si preabunulu parinte, ca luanu in privintia grelele suferintie a acestui poporu, cu care a avut sute de ani a se luptă, necletit'a credintia catra inaltulu Tronu, prin care mare parte a cadiutu jertva, prefacandu-i se totu bunulu in pulbere, si in urma, cumca acestu poporu intru implinirea detinutelor sale asemene supusu este, preagratisosu să se milostivăsca a despune: ca precum unde sub revolutiune a cadiutu biserica jertva, asia si acolo, unde nici candu nu a fostu, si unde prin regulatiune a remasă poporulu fora biserica, bisericile să se renointeze cu cheltuiala statului.

3. Biserica nostra dreptcredintioasa, primindu invetiaturile legii crestinesci asediate la resarită, s'a numită din vechime pre sine insasi, dar si prin altii afara de cuprinsul Imperatiei Austriei, s'a numită si se numesce si astazi Religiunea si Biserica resaraténa; mai tardiun in se de alte confesiuni a inceputu a se numi prin o definitiune negativa Biserica grecocneunita, er' urmatorii acestei Biserici grecocneuniti; asta daca Sinodulu acesta Eparchialu de dreptu, a inlatură aceea numire negativa, si a rechiamă pentru totu de una numirea cea vechia Biserica Resaraténa, rugandu pre prea Inaltă Sa Maiestate: ca să se indure a santionă stergerea numirei cei negative si vetamatorie, si preamilostivu se poruncăsca: ca in viitorime se fie numita Biserica resaraténa.

4. In intielesulu faptelor Apostolilor Cap. 20. vers 28. care asia sună: „luati dara aminte de voi si de tota turma, pentru carea Duhul sanctu vă prinsu pre voi Episcopi; ca se pasceti Biserica lui Dumnedieu, care o a castigatu cu scumpu sangele seu”; si era mai de parte, pe temeiu disoi lui Cristos: Dati cele ce sunt a lui Dumnedieu lui Dumnedieu” dela intemeiarea credintiei

crestinesci avendu Ierarchia juriditiunea sa, de cea politica cu totul osebita si neaternata, carea deschilinita juriditiune, si a ei neaternare este prin mai inalte resolutiuni garantata, de trebuinta judeca Sinodulu: a ruga pre Maiestatea Sa, ca acesta juriditiune a Bisericii poporului romanu de legea resaritena, dupa ce acesta juriditiune are a se tiené de dogmele si canónele Bisericii resaritene, si mai de parte se se milostivésa a o iutari, si prin lege a o garantá.

5. Ca neaternat'a juriditiune a Ierarchiei, cu mai mare folosu si coresponditoru scopului seu se pota pasi in obladuirea Diecesii, si ca deslugirea dreptati nici o intardiere se nu patimesca, si pana candu s'ar tiené unu Sinodu generalu, de ne aparata trebuinta este organisarea Consistoriului intru acelu tipu: ca acel'a sub presiediulu respectivului Episcopu se aibe mai putieni siese asesori actuali, notariu, fiscariu, si cuviintiosu ajutoriu; si ca principiului bisericii acesteia potrivitu, dela obladuirea lucrurilor bisericesci poporulu se nu se eschida, intre susu atinsii siese consistoriali asesori doi pe de a pururea se fie mireni; asia si Episcopulu, spre a puté cuviintiosu, si necurmatu indreptá Dieces'a sa se aibe unu secretariu; si toti acestia aci numerati, cu plata, statii sale potrivita; dreptu aceea Sinodulu roga preaunuitu pre Maiestatea Sa preabunulu nostru stapanitoriu, ca si pana la mai potrivita organisatiune, ce s'ar infintia in Sinodulu generalu, se se indure tote aceste ale infintia, si pre susu atinsulu personalu cu plata dela Statu, starii fiecarui cuvenita, alu indiestră.

6. Cea mai mare misielata, si neonorocire a poporului romanu de relegiunea resaritena de acolo provine, caci nefindu dotatu clerulu a.) prea arari intieleginti harbati s'au resolvatu la acesta stare, era; b.) carii s'au si resolvatu, ne avendu midilöcele traiului, sunt siliti in loculu crucii a prinde cörnele plugu-lui, si asia asi parasi turm'a, carea dupa aceea nesciindu cátu mai putieni de dulceti'a inveriaturilor, cresce si pere in intuñereculu nesciintiei; dreptu aceea ca acesta nespusa reñitate se se pota precurmá, dupa ce prin pronunciarea egalei indreptatirii a tuturor confesiunilor din Imperiulu austriacu, si relegiunea resaritena la aceeasi trépta s'a redicatu, ca si clerulu bisericii resaritene se pota respunde scopului seu, adeca: se pota siervi bisericii potrivitu asiediamenturilor lui Cristosu, a inveriatia si a luminá poporulu, este de lipsa, ca se aiba vadua, se fie dotatu asemenea clerului altora confesiuni; de mare detorintia si-tiene dara Sinodulu acest'a: cu fiésca aplecatiune a ruga pre Maiestatea Sa, Preainaltiatulu Imperatu: ca preagratiosu se se indure clerului Bisericii resaritene cuviintiosa dotatie a orendui, prin unu fundu in bani gata, seu prin bunuri nemisicatore a o asigurá, ca asia poporulu romanu de relegiunea resaritena, care cu sete astépta netiermurita mila a Maiestatii Sale, odihnu in inim'a sa, si vindecatu de cumplitele rane, ce-lu tiene intru misielata si in negur'a nesciintiei, si mai departe se binecuvinde, si se marésca preainaltulu nume alu Maiestatei Sale, preabunului Imperatu **Franciscu Josifu I.**

7. Scaderea si inapoierea crescerii poporului romanu de relegiunea resaritena locitoriu in Imperiulu austriacu, de dupa amarnic'a iuscintia a mai intielesiloru acestei natiuni, numai incetarea fóstei Metropolii romane din Transilvani'a cu inceputulu veacului trecutu, care s'a intemplatu din unele imparechieri religiose, o a pricinuitu; si despre acesta intru atat'a este invisu si Sinodulu acest'a: cátu deplinu crede, cumca Romanii in privint'a trebiloru bisericesci si scolastice numai intru acel'a tipu potu spera o dorita inaintaro, déca acelea se vor incredinti obladuirei si inspectiunei unui de sine statutoriu, si de ori care altu capu bisericescu neaternatu, prin proprii sei preoti si prin poporu alesu Mitropolitu; dreptu aceea Sinodulu acest'a a aflatu de trebuintia, eu omagiala si adanca umilintia a ruga pre Maiestatea Sa, ca spre a puté alege unu astfelu de Mitropolitu spre partea Romaniloru, de care si in tempurile betrane au mai avutu, preagratiosu se se dee inalta voie, de a tiené unu generalu Sinodu, infintiatu din toti Episcopii, si representantii clerului si poporului romanu, din intregulu Imperiu alu Austriei, pentru acarui dobандire, cu atata mai vertosa indresnesce a se ruga, ca poporulu romanu si intr'altu tipu intru atata este concentrat, si de ori ce alta natiune deschilinitu, cátu fora de vin'a sa intru atata inapoi remasulu poporu romanu de relegiunea resaritena, intru restaurarea unei astfelu de Mitropolisi, prin natiunea romana mai adese ori cerute, crede ca s'ar puté castigá temeiulu unui viitoru mai frumosu; spre redimarea acestii esentiale rugari in dresnesce acestu sinodu cu omagiala umilintia a aduce inainte canonulu alu XII. din soborulu alu patrule, si canonulu alu XXXIV. alu Apostoliloru, in care urmatorele se cetescu: „Episcopiloru fiesce carui neamu se cuvine a cunoscere pre celu de antaiu dintre densii”; deundea firesce urmédia, cunca capulu Episcopiloru romani trebuie se fie Romanu, si acel'a priu trensii alesu.

8. Cea mai de capetenia ingrigire avendu tote staturile bine orenduite, in privint'a crescerii poporului, ca acest'a barem cele mai de antaie de capetenie cunoscintie se aibe despre temeiurile relegiunei sale, despre fapte bune, despre mantuint'a sufletului, si despre cunoscerea drepturilor sale; fiindu ca in Dieces'a acest'a crescerea si luminarea poporului, din multe feluri de neajunsuri cu totul au remasu inapoi, adunarea sinodala pomenitele neajunsuri, naintea inaltiatului Tronu, pentru cunoscintia cu aplecatiune intru aceste urningorie cinci puncturi le asterne: a) in multe locuri nu suht scoli, nici locuintia pentru invetiatoriu; b) in multe locuri desi sunt zidiri pentru scoli, acele asia sunt de negrigite, cátu mai vertosu in tempu friguros, nu e cu putintia a aduná in trensele scolarii; c) in cele mai multe locuri plat'a invetiatoriului asia e de putiena, cátu mai vertosu invetatorii cu familia ingreuiati, — si acest'a neregulat, si cu tirsit'a capatandu-o, catra care adauganduse inca purtarea greumentului darilor de comunu, — nu potu din densa trai; d) fiindu ca comunitatile tote in ticalosa stare fiindu, nu potu dà plat'a cuvintiosa invetiatoriului; ba si ajutoriulu intru acest'a despre partea domniei de pamantu s'a curmatu, teneri cultiviti, si spre invetare indemanateci, spre treapt'a invetiatoriei nu se resolvestadie; e) carti de invetatura, ne fiindu fundu, de unde se se castige, mai in tote scolele lipsescu; pe langa aceea Institutulu Teologicu si Pedagogicu, care pana acum s'au sustinutu din funduriile cele de comunu cu Serbii, acum in asia desrendu an venit, cátu Profesorii carii si asia inca reu sunt dotati, neavendu de unde primi plat'a sa, institutulu Teologicu in anulu acest'a nici s'a pututu deschide.

Fiindu dara cunoscute pedecile si neajunsurile poporului romanu de legea resaritena din Dieces'a acest'a in privint'a crescerii, si pana atuncia, ce trebile sale cele bisericesci, si scolastice prin unu Sinodu generalu le ar puté luá in lucrare, cu cea mai aplecata supunere roga acestu Sinodu pre Maiestatea Sa Reg. Marire, ca de dupa egal'a indreptatire, se se milostivésa: a) a dotá tote individurile, care se deprindu in sfer'a crescerii, in aceea mesura: pe cum sunt dotati cei dela scolile de alte confesiuni. b) Se midilöcesca a se redică, si a se tiené in stare buna zidirile scolastice, precum cele triviale, asia si cele Teologice si Preparandiale Pedagogice din Aradu. c) Se binevoiesca a preporunci in anulu viitoru deschiderea scóelor Teologice, denuminduse si casa indemanatica pentru tienerea prelegerilor.

Mai de parte roga acestu Sinodu pre preainalt'a sa Maiestate, ca cu prilegiulu organisarii scóelor, se se indure a privi la numerulu celu mare a Romaniloru din Monarchia austriaca, si de dupa dreptulu egalei indreptatirii, se infintiedie pentru folosulu Romaniloru scoli reale, gimnasiale, politehnice, academice, si Universitati; caci Romanii din tempurile trecute au fostu siliti, cu perdere de multu tempu, a inveriatia mai antaiu limb'a straina, si numai in urma in a sa a se cultivi. Mai departe ca si numerosii fi de Romani la starea militara nunumai in graduri de josu se remana, roga pre inalt'a sa Maiestate, ca se ii primësc si in institute militare, ca asia militari harnici prefacanduse, si in graduri mai inalte se-si pota dovedi vrednici'a, si nemarginit'a sa creditintia catra Monarchulu seu.

9. Ca in trebile bisericesci si scolastice a Romaniloru de legea resaritena, in tempu de lipsa la inaltulu Ministeriu, de dupa starile impregiuru, grabnice si folositore pasiuri se se pota face: roga acestu sinodu pre prea inalt'a Sa Maiestate, ca se binevoiesca a rendui la ministeriulu Cultului cete o sectiune statutoria din fii natiunei si a religiunei nostre, ér pe langa Inspectoriulu scóelorlu se avemu si Consiliu scolariu.

10. Fiindca natiunea romana in tempurile trecute, in privint'a inveriaturilor au fostu negrigita, ca prin scóele dela Maiestatea Sa dedupa spiritulu tempului infintiate, se-si pota ajunge si ea dela Dumnedieu hotarit'a luminare, afila de mare dreptate acestu Sinodu a cere, si a ruga pre Maiestatea Sa milostivulu nostru Imperatu: ca si pre fi nostri, — carii dedupa numerulu loru tocmai in asemenea mesura pôrta greumenturile Statului, si avendu talente frumose, cu rivna catra inveriatatura, pre sine se osebescu, — mai vertosu de sunt de parenti lipsiti, se se indure ca si pre cei de alta religiune a ii ajutora cu stipendii de a Statului, ca asia fiindu in stare de a continua inveriaturile si la mai naltele scoli din marea Monarchia austriaca, se esa din trensii folositorii medulari ai statului.

11. Avendu Romanii de relegiunea resaritena din Ungari'a si Banatu, comune fundatiuni cu neamulu Serbescu, — Bisericesci, care se administraru in Carlovetiu, — si Scolastice, in Pest'a; dela acaror'a manipulare Romanii pururea fiindu eschisi, mai vertosu in cele Bisericesci nu putieni scadele aveau, caci starea fundurilor sale nefinduse cunoscuta, ba si intru folosirea acelor'a putieni fiindu in partasiti, propasirea Romaniloru intru cultura

fórtle s'a inpedecatu; in urmarea egalei indreptatiri, trebuindu se incete predomnirea unui popor asupra altui, cu fiiésca umilitia róga acestu Sinodu pre preinalt'a Sa Maiestate, ca sè se milostivéscă a denumi o comisiune desinteresata, carea cu de ameruntulu cercandu starea pomenitelor funduri, partea dedupa dreptate nòue cuvenita spre mai departe manipulare nòue se ni o dee.

12. Preotii si invetiatorii nostri fiindu fórtle reu dotati, tota a loru plata stà mai vertosu din cátva pamentu, care nu ca proprietari, ci numai ca usu-fructuari lu-folosescu, si totusi contributia dupa acel'a intru aceea mèsura sunt siliti a plati, precum platescu aceia, carii au pamentu propriu, cu cea mai adenca supunere róga adunarea sinodala pre preamilostiv'a sa Maiestate: ca luandu in socotintia ticalos'a stare a preotilor si invetiatorilor nostri, si pana ce despre imbunatatirea acestor'a parintesce se va ingrigi, se binevoiesca dela greumentulu acésta a ii deslegá, adaugandu si aceea smerita rugare, că unde casa parochiala nu este cas'a cea propria a preotului, in carea locuesce se fie scutita.

13. Resiedintia Episcopésca din Aradu, cu prilegiulu grozavei revolutiuni trecute, prin detunarile din vecin'a cetate Imperatésca spre orasiulu Aradu, aprindenduse, Episcopulu cu mare dauna a clerului, cu micsiorarea demnitatii si vadie episcopesci, e silitu a se scuti in cas'a viarie din Cuvinu, — deci privindu la ingreoiarea si intardierea oficiului, despre o parte ca se nu remana trebile Eparchiei desipate, éra despre alt'a ca cele trebuintiose la cancelaria se fie laolalta, neincungjurata lipsa a afatu adunarea sinodala, a rugá pre preanalt'a Sa Maiestatea: ca nainte de tóte sè se indure cu parintesc'a sa bunavoire a midilocí pentru Dieces'a acésta redicarea unei resiedintie potrivite demnitatii Episcopesci, asisderea casa natiunei, carea pentru tienerea consistoriului de acésta religiune in Oradea-mare s'a folositu, si de mai multi ani prin focu mistuita, jace in ruine, sè se milostivéscă a o restatornici.

14. Cunoscandu acestu sinodu nenumeratele lipse a trebiloru bisericesci si scolastice, care neincungjuratu mai edese ori poftescu indreptare si imbunatatire, de lipsa afla a se cere dela preanalt'a Sa Maiestate: se i se dee voie de a se tiené in totu anulu unu sinodu eparchialu, statotoriu din comembri bisericesci si mireni intru asemene numeru, a carui tienere ca in viitoru cu bunu-rendu se cure, si drepturile, care se atingu de temeinic'a lui indreptare, intru putere deplina sè se pôta asediá, in privint'a infinitarii aceluia, cu fiiésca plecatiune spre intarire aceste urmatorie le asterne naintea Maiestatii Sale:

(Finea va urmá).

Introducere in Economia.

(Urmare.)

§. 8.

Gunoarea pamentului.

Primavér'a séu tómna, — plugariulu duce pre pamentulu, care voiesce se-lu sémene — gunoiu de ajunsu. Pe unu lantiu (juleru 1600⁰) celu pucinu 40 de cara.

Gunoialu se descarcă in gramedi mici, apoi se imprascia, dar numai atât'a, cătu socotim, că vom poté ará in aceea di, că nu e bine se stee gunoiulu multu timpu resfiratu, că se usca, si perde multu din poterea sa.

§. 9.

Pregatire pentru aratu.

Este sciatu, că plugariulu, de primavér'a, — pana tardiu tómna are de lucru cu plugulu, ca se are si se agoréscă holdele sale. De aceea se cade ca acésta unélta se i fia in tóta or'a chitita si la indemana. Inca de cu iérna — ferele plugului trebuie ascutite, si cum vine primavér'a se cade a porni la lucru, ca holdele se nu remana perlóge.

§. 10.

Aratul.

Plugariulu trebuie se fia cu mare bagare de séme la aratu, căci aratur'a buna multu ajuta ródirea pamentului. Pamentulu grosu trebuie aratu afundu, ér pamentulu slabu — abia de 4—5 degete de adencu.

§. 11.

Semenatulu.

Griulu, mai mare parte se sémenea tómna, si acest'a se chiama griu de tómna; este apoi griu si de primavéra. Secar'a éra este de tómna si de primavéra. Cucuruzulu, orzulu, ovesulu, cartofii si tóte legumele se sémenea primavéra.

§. 12.

Grapatulu.

Candu grapamu, trebuie se grigimu, ca pamentulu sè se asemeniesca bine, si semintele se fie de o potriva acoperite cu pamentu; brusii si gilele ce se asta pre aratura trebuie sparte bine si merutielite.

Ocupatiunea a 3. Câte cara de gunoiu trebuie pe unu juleru de pamentu? — Cum se umbla cu gunoiulu? — Cum se cade a ne pregati pentru aratu? — Cum se ara pamentulu grasu? — Dar călu slabu? — Candu se sémenea griulu? — Dar cucuruzulu? Ce grige trebuie se avemu la grapatu? —

§. 13.

Grigirea bucatelor semanate.

Nu e destulu a aruncá numai sementi'a in pamentu si a o lasá in scirea Domnului, ci plugariulu trebuie se cercetedie adeseori holdele sale.

Déca obsérva, că pre cutare holda stà apa, indata se faca siantuirele, ca sè se seurga. Buruenele trebuie plivite, mai cu séma neghin'a din griu, mazaric'a s. a. Cucuruzulu, cartofii s. a. se sépa de dôua ori, — numai asia este sperantia de o recolta buna.

§. 14.

Recolta.

Recolta se incepe in Iuliu, cu seceratulu orzului. Apoi urmédia: secar'a, griulu si ovesulu. Cu seceratulu trebuie se ne portamu bine. Nu trebuie se lasamu bucatele sè se pré rescoba, ci se luceramu cu sirguintia diu'a si nòptea, si in cătu ni este cu potintia se le scutim bine de plóia.

Mare bucuria au plugarii de recolta, candu si-vedu bucatele redicate in cruci, clai si stoguri.

Recolta se continua in Septembvre si Octombvre, cu culesulu cucuruzului, a cartofilor si pre rondu — cu culesulu tuturor legumelor si a pômelor.

Ocupatiunea a 4. Descrieti: cum trebuie grigite bucatele semanate? — Candu se incepe recolt'a? — Ce grige trebuie se avemu la secere? — Candu se continua recolt'a? —

§. 15.

Temeiulu plugariei.

Temeiulu plugariei este: pamentulu propriu. Si acest'a se numesce avere (posesiune) nemiscatóre.

Romanii preste totu, au pamentu pucinu, si tocma de aceea se cade se-lu lucrare bine, ca se li aduca folosu si venitul mare, — se nu fie siliti a lucrá la altii, ca nisce servi si cersitori, cari n'au casa si mésa.

§. 16.

Starea plugariei la Romani.

Plugati'a la Romani se asta in stare fórtle primitive (slaba) si sòrtea plugariloru nostri — preste totu luata — nu e prea imbucuratore.

Iobagi'a cea apesatóre, — intunereculu si nesciintia, au facutu pre multi plugari romani nelucratori, si fara iubire catra mosi'a, ce li-au datu Dumnedieu.

Astadi inse candu plugariulu e liberu si domnu preste mosi'a sa — nu iobagiu si sclavu — este chiematu a iubí inventatur'a si luminarea, ca se fia capace a-si chivernisi mai cu istetime mosi'a sa.

§. 17.

Chivernisirea cu istetime.

Plugariulu vă chivernisi pamentulu seu cu istetime, déca-lu-vá lucrá bine, si-lu vă semená la timpu, cu acele bucate si nutrimete, care i suntu mai de lipsa, si le pôte vinde cu pretiu mai bunu; déca bucatele si nutrimintele, nu le vă vinde nainte de timpu; déca se va retrage dela cheltueli, care suntu mai mari de cum este venitulu seu; déca vă tienti cu tóta inim'a, ca se ajunga la o stare mai buna, si i vă jacé la inima dicál'a: Ajuta-te singuru, si Ddieu — ti-va ajutá.

Ocupatiunea a 5. Care este temeiulu plugarici? — In ce stare se asta plugari'a la Romani? — Descrieti: cum pôte chivernisi plugariulu cu istetime? —

I. Tuduceșeu.

(Va urmá)

